

בסייעתא דשמיא

שיעור הכנה

ליום הכיפורים תשע"ו

שנאמרו בס"ד ע"י

הרה"ח ר' ניסן דוד שליט"א

מכון

הליכות נועם

tateziser@gmail.com

נכתב לפני עריכה

**ניתן להאזין לשיעורים
במס' טלפון מיוחד
לשיעורי הרב שליט"א
במס' 03-6171116**

**לשמיעה, והורדה,
וכן להורדת הקונטרס
באתר בעטלער
betler.org**

שיחת הכנה ליום כיפורים תשע"ו

'עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית' במילים הללו אנו מתחילים שנה חדשה, בשעה שאנו ניגשים באימה להמליך את השי"ת, מלך חי וקיים, בפסוקי מלכויות זכרונות ושופרות, ומבקשים שיעלה זכרוננו לרצון להיחתם בספר חיים טובים, ובמילים אלו אנו חותמים את התפילה בקבל יום.

אכן, כמה עלינו לשבח ולהודות על כך שזכינו ב"ה להיות בכלל ישראל המתקבצים בתפילה ויודעים להתעורר בקול שופר ביום הזכרון, לתת גדולה שבח והודיה על שזכינו להיות בכלל הקיבוץ הקדוש של רבינו ז"ל בראש השנה. להתחדש באור פני מלך חיים, לקבל לב טהור לעבודת השי"ת, לב מלא אמונה ברורה ויראת שמים, יחד עם שמחה וחיות, כדי שנזכה בכל יום של השנה החדשה לעסוק בתורה תפילה ועבודת השם בחיות ושמחה זו, וכמה ראוי לשבח ולהודות על היום הקדוש הבא לקראתנו, יום שהוא שורש התשובה והסליחה יום שעיצומו מכפר, יום בו נזכה למה שאנו מקווים לראות מהרה בתפארת תכלית תשוקתנו לחדש את ימינו ולהתלבן כצמר וכשלג בהגלות עלינו שפע הרחמים הסליחה המחילה והכפרה לטהר ליבנו לעבודת השם באמת.

עשרת ימי תשובה

זכינו ב"ה להיות אצל רביה"ק בראש השנה. כעת בימי עשרת ימי תשובה, אנו מתחילים מחדש ללכת בדרכי חיים כאשר מתעוררים לתשובה להיות בכלל המקבלים תוכחה ודבר אמת לשים על לב מה עלינו לזכות כדי לשוב להשי"ת, מתוך אימת הדין זכה כל אדם להבין על מה יש להתחרט ומה יש לעזוב, ועכשיו אנו מרבים בתפילה וצוועקים להשי"ת לקיים 'דרשו את ה' בהמצאו', כאשר בימים אלו כל ישראל מתעוררים והכל אוחזים בדרך החיים כדי למצוא קביעות והתחדשות בדרכי השם.

כולנו מבקשים לזכות לקדושת עשרת ימי תשובה. אולם, ראה זה פלא שגם בימים קדושים אלה שייך שיש קרירות ומניעות, לזאת עכשיו עלינו לבקש ולחפש מחדש בדברי רבינו את העצה והדרך לזכות למה שכל אחד יכול לזכות אם ישמע ויקבל עצת אמת.

דרך תשובה

הבא ונראה כלל סדר הכניסה לעבודת השם, כלל דרך התשובה של כל אחד בכלליות, הרי כלל ההתדבקות בעבודת השם וההתמדה בחשבון הנפש ותשובה, זאת מה שקיבלנו מהרב"י, זאת חלקינו ודרכנו בכל יום ויום, ואנו זוכים להיות קרוב להשי"ת בכל יום ע"י התבודדות ותשובה והכל בשמחה וחיות, בדרך שכל אחד יכול להצליח בזה ע"י התחזקות ודרכי עצת רביז"ל, אשר הם מוכרחים מאד.

והרי ידוע שכאשר האדם מתחיל להתגבר בתשובה מאיזה מקום שהוא נמצא, זאת הרי כי זכה להבין חסרונו ועוצם ההכרח לשוב, ולפי מה שמבין זאת וגם מאמין בכח התשובה ורצה להתקרב להשי"ת יתגבר בחרטה וידידי וגם יצחק להשם ויתפלל, כמבואר בדברי הרמב"ם

בה' תשובה שמדרכי השב להיות צועק להשי"ת וכו', כאשר רביז"ל מחיה נפשינו ללכת בדרך זה לזעוק ולצעוק להשי"ת תמיד בתפילה והתבודדות אשר שם נמצא הטהרה והקרבה להשי"ת, והרי אחר שנכנס הנפש בראשית דרכי התשובה, מה ההמשך, יש שאינו יודע כלל על מה יש לשוב עוד וכו' וגם אם יודע חסר התעוררות ההבנה וכו' ונרמה לו שכל דברי הווידיים משפה ולחוץ בלי כוונה ובלי אמת, ואינו שייך לצעוק הרי אינו יודע כלל על מה, הרי כבר זכה לשוב מכל חטא גמור, ושאר העניינים אשר רגיל בהם אינו יודע איך שייך להתקדם, ואם עוד לא זכה לצאת וכו' איך יתגבר ללחום עוד ועוד לעשות את שלו עד שיזכה, וגם מי שזוכה להתגבר בכמה עניינים הרי יש כמה ספיקות בכל ענין וגם כמה מניעות שאין מניחים לו להוציא לפועל כל מה שרוצה אפילו במעשה מכל שכן במחשבה ורעותא דליבא, ועוד עובר עליו בשוגג מה שעובר וכו'.

וגם מי שזוכה להתגבר בהרבה דברים כמה שזכה בעז"ה, הרי עיקר התשובה הוא להיות קרוב להשי"ת לתקן האמונה במציאות השם, לקבל דעת אור התורה, לזכור האמונה במציאות השם שביא בכל עת להתחדשות התרבויות המחשבה בגדולתו ורוממותו ית"ש, ובכל עת של קיום מצוה ידע מציאות המעשה והדיבור לפני השם ביראת הלב, כאשר יתגבר לזכור זאת בהתחדשות גם בכל עת, כי עיקר התורה הוא הרעת והאמונה בהשי"ת ודרכי העבודה שנעשים על ידי זה, שהוא הקביעות ביראת השם טהורה שמביא לקדושה ושימת לב לכל מה שעושה בדרך של קבלת עול ואמונה, שזאת תכלית התשובה.

וגם כל מי שמתחיל להכנס לתשובה, עיקר כניסתו הוא לשערי האמונה וההתקרבות להשי"ת, שמתדבק ברצון וחשק להיות כרצון השם שהוא מציאות האמונה והאמת אשר יש לו להגיע, והרי כל זאת אנו יודעים ולומדים בכל עת מחדש לאור דברי רביז"ל, אבל בלי זאת הרי גם כל נפש אמיתי ישר וטוב אשר זוכה להתגבר בתורה, הוא ירגיש שעליו להתעורר למצוא דרך תשובה כאשר בכל עת יתעורר להבין על מה, וירגיש בעצמו חרטה גדולה כי יראה בעיניו אמיתת דברי הצדיקים ולבבו יבין ושב.

וכאשר זאת מה שעובר על כל במציאות חסרון ההתעוררות לתשובה מתוך הספיקות ומניעות ומה שאינו יודע מה לעשות ועל מה לשוב וכו' ככל הנ"ל איך זה שייך בכל אחד בדרך אחרת, וכל זה הרי גורם הקרירות שאינו יכול לחיות ימים של חיים חדשים להיות קרוב להשי"ת, ועי"ז יש שעובר ככל מה שעובר והלב נרדם וישן, יש שאינו מבין איך יזכה לצאת ממה שעובר עליו ללא לישוב הרעת ואיזה קרבה להשם לחדש ימיו כבראשונה, מתי אזכה ואיך שייך שכבר אתעורר, ולעת עתה עובר עליו מה שעובר מאד מאד, ואינו יודע עצה ודרך.

והרי לזאת עלינו להתעורר תמיד להבין שיש מי שפותח לנו שערי תשובה תמיד, ועל זאת עלינו לשבח וכו' נתבונן על מה שרביז"ל עושה איתנו ומכניס אותנו לתוך דרכי התשובה, רק ע"פ דרך התשובה המבואר במאמר קרא את יהושע (לקו"מ סי' ו') שעיקר דרך התשובה הוא להיות בקי ברצוא ובקי בשוב, לקבל דרכי הבקיות של התחזקות ואחיזה במה שיכולים לאחוז, להיות קרוב להשי"ת ע"י כל נקודה של טוב וכו', ככל מה שמתגלה בענין זה, וכן לקבל דרכי העבודה דרכי הבקיות ברצוא שיש לזכות להתגבר בעבודת השם ולבא לאמונה וקרבת השם, ויוכל לעסוק תמיד בתשובה שהוא ישמע בזינו ידום וישתוק, כאשר עושה תמיד תשובה על תשובה כי יש לשוב על מה שאינו מבין ואינו משיג מה שיש לו להבין ולהשיג

מציאות השם וכו' אשר שם עיקר ההתעוררות והתגלות כבוד האלקי וכו'.

הזכרנו כלל המאמר והוא מבואר במ"א, והרי הוא עיקר החוותם שעלינו להשלים ביום כיפור גמר הארבעים יום של אלול אשר משה רבינו חזר והביא הלוחות שניות והסליחה של יוב"פ, והרי בכלל אור דברי המאמר הזה אנו מוצאים איך יש רבי שאוחז בדינו ומראה לנו דרכי התשובה, ממש ברגע זו, להתחזק במה שיש, להתפלל איך שיכול, לעשות תשובה כמו שיכול אז, ולבקש להבין יותר ואז לעשות תשובה על תשובה, הרי יש מי שאוחז בדינו ומעביר אותנו בגשר הצר הזה של המניעות והעיוכים וכל הבלבולים אשר עוברים על הכל ככל הנ"ל, להביא נפשנו לארץ החיים, כי הוא המנהיג הרחמן שמרחם על כל מציאות חיינו נפשינו ורוחנינו וכל תכליתנו, כי כמה שיש רחמנות על מי שאין לו מאכל והוא רעב, וכמה שיש רחמנות על בעל יסורים ר"ל, הרי עיקר הרחמנות הוא על מציאות החיים שלא נלך לריק ובהלה וכל ימינו יעברו בצער ויגון ח"ו כאשר עוברים הימים במה שעוברים ואין עצה, להכנס לדרכי התשובה ע"י כל הנ"ל ומה שרומה לזה, וכאשר האדם מגביה ליבו ואינו חושש להתעורר וכו' וכו', והנה יש רב"י ושייך ללמוד ולקבל בכל יום ויום דרך ההליכה להיות קרוב להשי"ת בדרכי תשובה וכל זאת בחיות ושמחה.

כי כאשר יסוד נפש האדם נבנה ע"י תשובה, ועלינו להתעורר בכל יום מחדש לשוב להשי"ת, הרי זה השער להשם אשר בו נכנסים לבחור בחיים, ומשם מתחילים לחיות בכל יום חיות חרש של אדם שנברא לגלות כבוד מלכות שמים בעולם, אשר בשבילו נברא הכל, לתקן עולם במלכות השם, ובזה לגיל לשמוח כל היום בכל ברכה ובכל דיבור ודיבור של תפילה, כאשר מבין עד היכן מגיעים הרברים ומה פועל ועשה, וכאשר מתמיד בתורה שבכל לימוד ולימוד מתקן ובונה ועושה נחת רוח להשי"ת, וזאת כל חיינו ואורך ימנו לעסוק בעבודת השם בשמחה, כאשר גם כל מה שעובר עלינו בצרכי הפרנסה וכל מה שהולך כסדר ושלא כסדר בכל דבר יש דרך להעלות חן ונחת רוח לפני השם, לחיות בתוך ים של אמונה ובטחון, ולקום תמיד מכל מה שנופל לחדש ימיו לחיות הנורא של החשק לעשות נחת רוח לפני השי"ת, לכסוף ולהשתוקק לזכות להתרבה בהשי"ת ברעת באור התורה של רבינו לבא למחשבה נכונה ודרכי העבודה אשר יש בכל דבר, ובכל זאת לא ליפול כלל גם כאשר אינו יכול לעשות כלל כאשר זאת מציאות עבודתינו בכל יום ויום לעבוד לפני השם בשמחה וטוב לבב בתורה ועבודה בהתחזקות אמונה ובטחון תמיד, כאשר השער להכנס לחיים הוא מציאות התשובה בכל יום אשר נפתח בפתחת השנה ע"י שזכינו להיות אצל הרבי שאוחז בדינו ופותח לנו פשיטת יד ימין לקבל שבבים, ואנו מתחזקים בזה מאד בעשרת ימי תשובה.

והרי מציאות העצות של רבינו ידועים הם, כאשר דבריו הקדושים נמצאים בדינו, אבל בכל שנה ושנה עלינו להתחדש לזכות לקבל את מציאות ההתחדשות אשר מקדם ומוליך כל אחד ממקומו עוד צעד ועוד צעד, להבין היטיב איך להתחזק בכל פרט ופרט של כל ענין וענין שעובר עליו בגשמי ורוחני, למצוא אותו עצה והארת דעת אשר מוכרח לנפשו לזכות לשמוע ולקבל הארת הדעת שיש בדברי רבינו במאמר של תורותיו הנוראות ללכת בזה ולקבל מה שמשפיע עלינו מציאות הדעת ומה שיש להתקדם לבא למה שיש לבא, והרי כאשר בר"ה נכנסים לדרכי התשובה להתחיל לקבל עול תורה ואמונה, ובעשרת ימי תשובה אנו מתחילים להפנים ולקבל הרברים גם כאשר יש מניעות רבות מאד, ביום כיפורים נמצא הסליחה והלבנוניות שמזכה

אותנו להתקשר לאור רבינו לאור התורה באמת לקבל אור דבריו הקדושים כראוי (כמובן לקו"מ סי' כ"ב שבחי' החותם הוא שנחתם בתוך התורה), כאשר לכל אחד יש מצב ומציאות אחרת אשר אולי יזכה שאור של אמת יאיר לו במקומו, הכל יהיה אחרת אצלו, יהיה בו חיות ושמחה נוראה, והצלחה בתורה ותפילה, כאשר יחתם לחיים טובים ברכה ושלוש ופרנסה טובה וכל ישועה, כי ביום כיפור נמצא החותם שאנו מתדבקים בחלקינו בתורה באור הדעת לעבוד את השם בשמחה ע"י התחדשות הארת אור התשובה אור התורה שזוכים בו כל ישראל ע"י סליחה ומחילה ועיצומו של יום.

ולזאת עד כמה עלינו להתחכם ולהתעורר בעשרת ימי תשובה וביום כיפורים ללכת בדרכי העצה האלו, להיות בקי בדרכי ההתחזקות בקי בשוב ולהתעורר לעבור כל המניעות להתחזק בכל פעם מחדש מכל ירידה ועיכוב, מכל שכחה וחשכות להתחדש לאמונה ורצון, לזכור ולדעת למה יש להגיע לקדושה ודביקות שמתוך זה יתעורר, איפה אני בעולם וכו', ולקיים דרשו את השם ע"י מה שיכול, וגם אם אינו יכול, יכול לקיים כפשוטו קראוהו לקרא להשם ולזעוק בפשיטות, כאשר יש לדייק ולהבין פשטות פירוש פסוק זה, שחז"ל מראים שבעשרה ימים אלו יש כח מיוחד למצוא ולהיות קרוב להשם, אם נדרוש ונקרא, כי זאת הרי יכולים, לדרוש ברצון ולא להתייאש ולקרא להשם בדבור אפילו בלי לב, ועי"ז נפעל כלים לקבל הסליחה וכח קדושת יום כיפור, לפעול בקשת סלח נא ולקבל הארת המקיפן החדשים (לקו"ת סי' ז).

כאשר גם ביום כיפור עבודתנו הוא בפשטות להרבות בתפילות בצום וגם בוידוי עוד ועוד פעם, ובזה עולים לשורש הרצון והרחמים בתכלית המעלה, שזה בחי' תשובה ותשובה על תשובה, שעליו שורה כבוד אלקי וכו', והכל עומד על מה שעומדים להתחדש נגד מה שדייקא בימים אלו יש שהיאות והקריירות מאיימים להשתלט על הנפש ולגרום לנו לאבד את קדושת הימים הללו. לזאת כמה עלינו להתחדש ללכת בדרכים הקדושות שהנחיל לנו רבינו, דייקא בימים אלה, ולבקש לזכות להתחדשות ההתקרבות ע"י החותם של יום כיפור, להתחיל להתדבק באור אמת ללמוד ולזכור העצות שיכול לזכור, ולשים על לב תמיד עצת אמת מיד וכו' להתגבר נגד כל מה שרוצה להפיל ולבלבל לזכות לתורה עבודת השם באמת, ולהיות רבוק בהשי"ת באור דברי רבינו, כאשר משים על לב ומקבל תמיד מדברי רבינו כח חדש לעבור על כל מניעה ועיכוב להבין דרכי תשובה, וכח לרומם הדעת למציאות דרכי העבודה ששייכים לו באור האמונה והדעת, כאשר כל אחד יכול לאור בכל מאמר וענין יכולים לבא להבנה חדשה ללב חדש ולזכור להתעורר מאד, וגם אם אינו יכול הרי יתגבר להרבות בצעקה להשי"ת בתמימות למצוא את דרכי בעבודת ה' לאור דברי רבינו ז"ל, למצוא התחדשות האמונה והדעת.

וכאשר אנו שוברים המניעות בימים אלו כך נזכה לשבר כל מניעות תמיד, כי עיקר הנסיון אשר עיקר הנסיון של האדם תמיד הוא במה שאינו יכול להתקדם אחרי שהתחיל וכו' כך עיקר התחלת העבודה של כל שנה הוא בעשרת ימי תשובה, להתגבר על מניעות העצומות למצוא דרך להתחדש ולהתחזק לפרש שיחתו לפני השם על כל מה שנעשה לבטל כל ספק ועיכוב ולהפכו לעבודת השם ע"י תוקף הרצון ומציאות העצות של רבינו שמתדבק בכל נקודה של טוב ואינו מניח את עצמו ליפול משום דבר רק עושה מה שיכול, ומפרש שיחתו לתקן כל מה שנמנע ממנו וכו', וממשיך לעשות תשובה על תשובה ואינו מפסיק כלל מכל מה שעוד לא

עלה יפה וכו' כאשר רביז"ל מגלה בזה לימודים עמוקים ובהם יש להיות בקי ולעורר זכרונם בעשרת ימי תשובה.

כי זאת ידוע שגם בימים הקדושים הללו, המניעות אינן פוסקות. ולזאת זהו עיקר הזמן של ההתקרבות והקשר לדברי רבינו יותר מכל זמן אחר, אין מנוס מלהחזיק בדרכי ההתחזקות, ולקבל בלב שמכל מקום אליו ניזרק וניפול, נשוב תמיד אליו ית', ואין להסתיר דבר אמת רק לגביה הדעת לתכלית תיקון המוח באור התגלות כבוד השם ומה שרוצה לקבל מרבינו אור האמונה והדעת לפי מדרגתו, שזה עיקר תיקון הכללי תיקון המוחין שנעשה ע"י הלבנוניות של תיקון הסליחה שביום כיפורים אשר בו מתחדש הנפש לקבל ולהפנים אור הדעת והאמונה לחיות חיים טובים באמת.

אכן בכדי שנזכה להבין את נפשינו כראוי ליום קדוש ונורא זה, ונזכה להדבק אז בשורש הרצון והקדושה. לזאת עובר מה שעובר בימים אלו כדי שנזכה להתחיל מחדש לדרוש את השם לדעת שהשי"ת נמצא ממש ושומע ומאזין ככל מה שרבינו מלמד ומעורר, ולדעת שיכולים לקרוא להשי"ת כי קרוב הוא לכל קוראיו תמיד ככל מה שקבלנו, לזאת מן הראוי להתחיל עכשיו בעשרת ימי תשובה, לקבל מרביה"ק את דרכי התשובה, כך נזכה לבא ליום הכיפורים בהכנה של התחלה בהליכה בדרכי תשובה מתוך דרישה ובקשה לזכות לפעול 'סלח נא', כדי לזכות לעיצומו של יום הנורא שהוא מקור ושורש התשובה הוא השער להשם שדרכו אנו חוזרים להיכנס לשום ושלוחה להיות קרובים להשי"ת ולהחתם לחיים טובים.

כי באמת האדם מתקדם תמיד ועולה, ובכל שנה הוא עומד במקום אחר לגמרי. ונעשה נחת רוח גדול למעלה מכל רצון והתעוררות, ומה שאיננו רואים זאת, זהו בדיק הנסיון וזאת הנסיון שלנו בימים קדושים אלו. לכן עלינו להתעורר מאד להתקשר לאור רביה"ק מחדש ולהמשיך עלינו את אור הדעת ולהתחדש בדרכי האמת. לדעת עוצם החשיבות של כל נקודה של רצון וכל אנחה וזעקה, והעיקר הוא להיזהר מאד ממחשבות כל צד של יאוש אפילו לרגע קט, רק ללחום בכל רעיון רע שאומר 'מה יעילו לי קדושת הימים הללו, הרי נשארתי אותו דבר, ואינני משתנה', כי המלחמה במחשבות אלו הוא עיקר הדרישה למצוא את השם, וזאת עיקר הנחת לפני השם כאשר מתגבר כמה שצריך להתגבר נגד הריחוק ומה שנרמה שאין דרך להתקדם כי נראה כאלו הכל עמום ולוט בערפל של ספק וסתמיות, בזה נמצא עצת רבינו שמשנים המצב הזה, ע"י התבודדות, ע"י התחזקות הרצון והכיסופין להתחדש, ע"י ההתדבקות באור דברי רביז"ל ללכת עם דבה"ק לראות ולהבין וללכת בדרך חיים, בהתחדשות בתורה ותפילה מתוך אמונה ודעת שזאת כלל העבודה, אז לא ישאל על מה יש לשוב הרי אינו רואה כלל מה יש לעשות וכו', אלא יבין וידע היטיב על מה יש לשוב ועד היכן יש לשוב, כי כל חייו תלויים על נקודה של התחלה, וקרבה להשי"ת בתמימות אמיני, וזאת נעלם בכל עת, גם בימי תשובה, והכל רק כדי שבידינו יהיה הזכות של התעוררות החיפוש והבקשה מתוך חושך זה, ומתוך מה שאנו משברים הגבורה וההסתרה הזו ובונים קבלת עול מלכות שמים בימי התשובה, כאשר זאת בכוחינו כי הרי זכינו לשבר עיקר הדין והגבורה הקשה ע"י ההתקשרות לרבינו ז"ל בראש השנה ונכנסנו להיות חלק ממלכות השם, עי"ז נזכה לחותם החיים ביום כיפור שיפתחו לנו שערי תשובה והתקרבות להשי"ת לכל השנה כולה לחיות חיים טובים אמיניים.

כי בראש השנה נברא העולם, ואנו זוכים להיות אלו שממליכים ומגלים את השי"ת בעולמו, זכינו להמתקת הדין ומתגלה בקרבנו זכרון מלכות שמים ואנו נכתבים לחיים, וביום הכיפורים

זוכים אנו לגמר החתימה הטובה. בקדושת היום הזה מטהר הקב"ה את ישראל ונותן לנו חיים, ואותה המתנה שאנו צריכים באמת ללבן הדעת להגביהו לאמונה ובטחון, לצאת מכל דאגה וטרדת לב לזכות להתדבק בתורה, ולהתפלל בכונה, לזכות להתדבק בהשי"ת באותו המידה והדרך אשר אנו צריכים אז באמת להתקדם לקנות חלקנו בתורה שבעין אנפין נהירין דאורייתא, בכל שנה ושנה מחדש, להיות נחתמים בתוך קיום התורה בתוך מציאות של חיות ושמחה בהשם תיקון הנפש תיקון הדעת חותם הקדושה שמביא ישוב הדעת ושמחה בעבודת השם.

בשיחה זו באנו לעורר על ההתגברות לתשובה ועוצם הטוב שיכולים לזכות עי"ז, ועלינו לעורר שגם כאשר המניעות רבו מאד הרי בכל נקודה של רצון ודרישה בוודאי כבר פועלים הרבה מאד, כי השי"ת בחר בנו ונתן לנו מתנה נוראה כזאת, יום אחד בשנה לסליחה ומחילה יום של רחמים גדולים וחסד שפותח שער לכל, ואשרינו אם ניכנס היטיב בפנים לתוך חותם הקדושה להחתם לחיים טובים.

יוה"כ מחיה כל הימים ומביא שמחה וחיות

נבא לטעום מדברי רבינו בענין יום כיפור, ונפתח בהמבואר בדברי רביה"ק (לקו"מ סי' קע"ט) שביום כיפור זוכים לתקן המניעות בחי' מחלוקת שהוא רצון אחר, שעומדים עליו לבטל רצונו, ברוחניות או בגשמיות, וזה סגולת התענית, כמ"ש בזהר (אחרי ס"ח). "בעצם היום הזה תענו את נפשתיכם" 'שמעלת התענית לאכנעא לבא לאדבקא רעותא דלבא לקדשא בריך הוא', שעל ידי התענית נכנע ונחלש הלב ונתבטל כל הרצונות האחרים שלו מפני רצון הקדוש ברוך הוא, לאדבקא רעותא דלבא וכו'. ועל כן על ידי זה נתבטל המחלוקת שהוא בחינת רצונות אחרים שלא כרצונו כמו שאמרנו רז"ל 'בטל רצונך מפני רצונו כדי שיבטל רצון אחרים מפני רצונך', ועל ידי התענית כבר נתבטל רצונו מפני רצון השם יתברך כנ"ל, על כן נתבטל רצון אחרים מפני רצונו, ונתבטל המחלוקת ונעשה שלום כנ"ל 'מרבה צדקה מרבה שלום'. וזה שאמרנו רבותינו, זכרונם לברכה (ראש השנה י"ח): "צום הרביעי וצום החמישי וכו' יהיו לששון ולשמחה", כי כל יום ויום הוא בריאה, וע"י המצות והטוב מתקן וכו', אבל אם ח"ו לא זכה וכו', אזי מוצץ החיות כו' ועי"ז נעשה מציאות העצבות וחסרון השמחה.

וזה שכתוב (תהלים צ): "שמחנו כימות עניתנו", 'עניתנו' לשון תענית, הינו שתהיה השמחה כימות התענית, והרי יום כיפור הוא כולל כל השנה (כי כל חיות מציאות המשכת הישות של העולם בחי' החיות של היום של כל ימות השנה נכלל ביום כיפור) שזמ"ש "גלמי ראו עיניך וכו' ימים יצרו", כל יום הוא יצירה בפני עצמו, "ולו אחד בהם" זה יום הכפורים כמו שפירש רש"י שם שהוא תענית שמחיה כל הימים, כי יום הכפורים הוא כללות כל הימים, ועליו נאמר: "בעצם היום הזה תענו את נפשתיכם" הינו הרצונות, כמו שכתוב בזהר הנ"ל 'לאכללא כלא גופא ונפשא ולא תכנעא בהאי יומא ויהא רעותא דילהון בקדשא בריך הוא' וכו'. כי נפש הוא בחינת רצון, והעיקר להכניע הרצון, וזה: "בעצם היום הזה", על ידי פנימיות העצמיות של היום שהוא כלול מכל הימים, תענו וכו', ועי"ז מחיה כל ימות השנה כולם.

הרי מובן שכמו שעיקר עבודת היום הוא צום ותפילות, הרי מציאות העבודה הוא הכנעת כל רצון להשי"ת, לרצות מאד את השם, בכלליות וכך להכנס בכל פרט ופרט שגם בזה רוצה

להיות כרצון השם, שזה מציאות התשובה והווידי, והכל כדי לזכות להחיות מציאות הימים שיחיה ביום כיפור חיות ושמחה גדולה שהשי"ת רוצה בו ומוחל שיהיה שמחה גדולה כזה שבזה מחיה מציאות הישות הזה שמתקן ביום כיפור עד שיכול לזכות בכל יום ויום מהשנה החדשה להיות בשמחה בעבודת השם להתגבר על כל מה שמפיל מאמונה ודבקות בהשי"ת.

כי מציאות החיות של הימים של עוה"ז הוא בחי' מלכות שהשי"ת רצה שיהיה ניסיונות כאלו בעולם, ויש בו הרבה עצב וחסרון חיות, והכל לפי מה שאדם קלל מקורם כל ימיו וכו' ואיך יזכה לצאת מזה מציאות הראגות והצער שמפילים מעבודת השם, הרי זאת מציאות הסליחה שזוכים לקבל חיות וקרבה להשי"ת, והכל ע"י בחי' כימות ענינתו, היינו לפי חיבור העניינים מובן, לפי מה שביום כיפור מחיה ומשמח את עצמו בעוצם החסד של השם שמתקן מציאות המלכות מעלה מעלה, ומתעלה גם מציאות הכי נמוכה שיש, ראגות והרינים שזה העצבות של השנה מתעלה (כידוע שזה בחי' תיקון הפרצוף החמישי בחי' מלכות שבמלכות המקום שאין שם מצות שהזמן גרמא, אין התחדשות, זה מחדש הכל) ויש להתגבר בהשמחה ע"י רעותא דליבא כזה שמבטל כל רצון שמתעורר בליבו לרצון השם שזה בחי' העבודה של הקרבנות בחי' שחיטת הקרבן, אשר אנו מתדבקים ביום זה בעבודת הצדיקים בחי' הכה"ג שעובר לפני ולפנים ביום זה, ואנו מתקשרים להצדיק בחי' העבודה של הכנעת וביטול כל רצון גם כאשר מתעורר הבהמיות ונכנע הרצון לפני השגחת השם באמת, שאין רוצים חוץ מהשגחה ושמחים בהשי"ת בכל לב, ורוצים כל דבר רק בדרך שיהיה לכבודו ית"ש שזה עיקר העבודה באמת, וכולנו מתדבקים בזה בפשיטות ע"י התענית וכל מה שאומרים וידינו על סדר הא"ב לתקן כל אות ורצון, וחוזרים על חטא לפרט כל רצון וענין אשר שם היה איזה רצון ומתקשרים חזרה להשי"ת, ובכל תפילה מתקברים יותר ויותר להכלל בהשי"ת כאשר זאת פלאות קדושת היום שיונקים החמש קולות של פנימיות עולם העליון עולם הבינה, והלב מתבטל להשי"ת ונטהר שיהיה לב טהור לעבוד את השם באמת. זהו קצה ענין עבודת היום ומה שנזכר עי"ז לשמחה ולהכניע כל מגיע, ולפעול שהכל יהיה כסדר כרצוננו באמת לעבודת השם להחתם לחיים טובים.

כמובן כלל הענין שהסליחה והמחילה של יום הכיפורים מפסיקה מאיתנו את יניקת הרע וכל כוחות הקטרוג. כי כל המניעות שיש לאדם הם בעצם מחלוקת שהמציאות חולקת על האדם ולא מניחה לו ללכת בדרך העבודה. כמו כן יש שהנפש חסרה את כח השמחה, ואין לאדם כח לבא לחיות ושמחת המצוות כראוי. ביום הכיפורים טמון הכח המסוגל לרומם את האדם לאור השלום ולדרכי השמחה. כי הסיבה לכל הנפילות הללו, הוא 'נפילת הימים'. בכל יום יש לאדם שפע מיוחד לאותו היום, על האדם להמשיך ולהרבות את השפע הזה ע"י תורה ומצוות. בשעה שאין האדם ממשיך את השפע, ועוד נכשל חלילה, הרי הוא גורם שהרע יונק ומוציץ את לשד שארית השפע של אותו יום. עי"ז נחלשת הנפש ונעשה העדר השלום, ומתרבים המניעות, עד שאין האדם מסוגל למצוא עצה ודרך, והוא נע ונד בגלות ובקטנות הרעת, בעצבון רוח וחסרון חיות.

התיקון לזה נעשה ביום הכיפורים, היום הקדוש שכולל את כל ימות השנה, כמו שכתוב 'ימים יוצרו ולו אחד בהם'. התענית והתשובה של יום זה, זאת המתנה הנוראה של מידת הרחמים שהשי"ת נתן למשה לכפר, וזאת המתנה שאנו מקבלים בכל שנה, שיש יום נורא זה אשר

שיחת הכנה ליום הכיפורים תשע"ו

הוא כולל כל מציאות החיות שמחיה כל ימות השנה בגשמי ורוחני, וכאשר בו אנו מתקרבים להשי"ת ונמשכים אחר הרצון וכיסופים להשי"ת, בכוחה יש לתקן ולהחיות את כל הימים המתיים, נעדרי החיות. ואז נמשך השמחה והחיות, ונעשה שלום, ומוצא האדם עצה להתגבר על כל המניעות ולהיות בשמחה וישוב הרעת תמיד, ע"י שאנו מבטלין ביום כיפורים כל רצון ורוצים רק להיות כרצון השם, דבוק באמונה וקרבת השם, מלאים שפע הארת הרצון. כמבואר בזה"ק לענין יוה"כ, 'לאכללא כולא גופא ונפשא ולא תכנעא בהאי יומא, ויהא רעותא דלהון בקוב"ה'. [לכלול את הגוף והנפש, להכנע בזה היום, ולדבק רצונו בהשי"ת] כמובן שע"י התענית וחמשת העינויים מתדמה האדם למלאכים, מתנתק מהווי העוה"ז ונכלל בהשי"ת.

כי יום הכיפורים הוא שורש הארת הרצון, ביום זה מקבלים אנו חשק וקדושה, על ידו נוכל להביין מה עלינו לתקן ומה עבודתנו בזה העולם. מהו תשובה ועבודת השם, גם נשאב כח להתגבר על כל המניעות, לזאת ביום זה העיקר לדבק את הלב בזכרון הרצון, לחשוב בכלליות שכל רצונו להיות כרצון ה', וגם להיכנס בפרטיות לכל ענין וענין של כל מעשינו ומחשבותינו שגם בהם רוצים להיות כרצונו ית', שזה כלל עבודת היודי, אשר אנו מתחזקים לאמר בפה בכל עת גם כאשר אין לב, כרי שהדיבור ישלוט על הרצון להחזירו להשי"ת תמיד, כאשר זאת יסוד גדול שגם כאשר חסר כח והתעוררות הדיבור יכול להשלים, ואין ליפול מחמת מה שאינו יכול לחשוב רק להכניע הרצון הזה גם כן שעכשיו עבודתו בתמימות שיש לו חן לפני השם שעומד בביהכנ"ס ואומר עם החזן וכו', עי"ז עוד יבא התעוררות הרצון, ונזכה להזדהות לשנה של חיות ושמחה בחי' מניעות. כי עלינו לשבח וכו' על קדושת יום גדול זה ולהתעורר לקבל אותו כראוי באור עצת רבינו ז"ל בעצות אלו ובשאר עצותיו הקודשים עי"ז נשבר כל המניעות ונמצא את אור השלום, על ידו נוכל להתמיד ולהצליח בדרכי התשובה להיזדהות לחיים טובים ולשלום, אמן.

מתוך דברי רבינו במאמר כי מרחמם (לקו"ת סי ז) מובן שביום הכיפורים אנו זוכים להמשיך כלל המקיפים של השנה, כלל הכח לזכות להרעת של מלא כל העולם כבודו, וכלל הארת בחי' אי"ה שהוא אור האמונה והרעת שהוא כל חיותנו למה יש להגיע ואיך לאחוז בעבודת השם, ולפי מה שאנו פועלים בקשת סלח נא, כך זוכים להמשיך מציאות המקיפים ולזוכים להארת הרצון, והרי הארת הרצון הוא עיקר העצה של כל אדם בכל מצב ודרגה, והוא כל ענין הנ"ל שביום כיפור העיקר להתדבק ברצון, כי בו נמשך הכח לזכות להארת הרצון אם זאת רצון מופלג של אור תורה ודביקות, או רצון להיות כרצון השם איך שיכול אז, יהיה איך שיהי שבזה נמצא עיקר חיותנו עצתנו תמיד, והכל לפי מה שמבקשים לפעול סלח נא, כאשר זאת כל עבודתנו בכל י' ימי התשובה לבקש ולדרוש סלח נא, ולהתגבר נגד כל המניעות שמונעים מלבקש זאת, רק לקבל להתעורר ע"י המשכת המקיפים ע"י חבר טוב שמעורר בבחי' המשכת החליפות וכו' שע"ז נזכה לפעול בקשת סלח נא לחדש ימינו יום כיפור, כי זאת כלל המובן במאמר זה (לקו"ת סי ז) שביום הכיפורים מקבל כל אדם את עיקר ההבנה והרעת בדרכי עבודת השם, את 'הארת המקיפין' ואת עיקר הארת הרצון וההשתוקקות להשי"ת, כי קבלת הרעת שהוא מציאות הרחמנות שמוציא אותנו מכל חטא ועון, זאת כאשר הרעת כלולה משני בחינות, 'איה' ומלא.

בבחינת 'איה' נכללת ההבנה וההכרה באמיתות דרכי עבודת השי"ת, שלב האדם יתעורר תמיד

לזכור בהשי"ת ביראה גדולה, ולקדש כל מחשבה ודיבור ומעשה, ולהכיר שעדיין לא התחיל כלל, ומתוך כך יתייגע כראוי בתורה ועבודה, בכדי לזכות לכל דרכי העבודה המתגלים בדרכי הצדיקים, ובבחינת 'מלא' נכלל ענין הרחמנות והדעת אותה ממשיך עלינו הצדיק שנכיר ש'מלא כל הארץ כבודו' והוא ית' נמצא איתנו בתוך מדורינו ממש. גם כשאנו מצויים בדרגה נמוכה מאד, בטרדות, מניעות ובלבולים. ועוד עובר על האדם מה שעובר כאשר נתרבק בהארת הרצון להשי"ת ונתחזק לדעת שהשי"ת כן מקבל מאתי נחת ורצון, נזכה לעיקר הרחמנות והטוב לחיות בהארת הרצון שמציל מכל חטא ופועל כל השעשועים והנחת רוח למעלה.

דרכי הדעת הללו שייכים לכל אחד, כאשר זוכה האדם לכלול את שני הדרכים הללו יחד, ומתחזק, עי"ז זוכה להארת הרצון המופלג, כך יצליח לקדש כל דבר ולזכות לתשובה שלימה. הכללת שני דרכים אלו כאחד, היא עיקר הקדושה ומציאת דרך חיים אמיתית.

והנה בדרכי רביה"ק מובן שביום הכיפורים נמשכת הדעת הזו על האדם, כפי מה שזכה לפעול סלח נא וכו'. הרי שכמו שביום הכיפורים קיבלנו לוחות שניות, כך גם בכל שנה ושנה נמשכת עלינו הדעת הזו, שנזכה להבין ולהשכיל ולקבל בנפשינו את המקיפים הללו שהם דרכי הדעת, לזכות על ידם להארת הרצון.

ובזה נזכה להכנס לדרכי עבודת השם למצוא דרך איך לשמור את המוח בעת שיש ישוב הדעת בתורה ותפילה, וגם בעת של קטנות ושינה, כאשר נרע איך לעבד ולתקן כל דבר בחי' תיקון החותם, שהוא כלל ענין עיבוד עור בהמה לעשות ממנו תפילין כמבואר כלל ענין זה בדרכי רבינו במאמר תקעו אמונה (לקו"ת סי' ה') שהעיקר הוא לזכות להעלות האמונה עי"י צעקת הלב, ולבא לקבל באור התורה של הצדיק בחי' איש תבונות להבין איך לעבוד את השי"ת בכל ענין לעשות ממנו צמצום לאור הדעת, שזה בחי' בריאה חדשה, ומבואר שגם כאשר מתקן האמונה יש מלחמה גדולה בפגם הגאווה והפגם המשפט וכו' והתיקון עי"י איש תבונות שזה כח הצדיק להמשיך החותם שהוא תיקון המוחין בבחי' תפילין שיכול לתקן ולהפך הכלל הקדושה, כאשר יזכה לאור הדעת והשכל שבמדריגתו, וימצא דרך שמירת המחשבה גם בעת שינה וקטנות עי"ש, ומבואר שזה בחי' עשרת ימי תשובה שבהם מתקנים החותם בחי' החתים וכו' הרי שזאת גודל הקושי שיש בימים אלו להתעורר בתשובה לקרב הכלל הקדושה, וביום כיפור נשלם החותם היינו שמקבלים את כח האמונה אשר צריכים לקבל באותו שנה כדי למצוא מחשבות טובות, ודרכי התחזקות בחי' שבעה משיבי טעם בכל עת, כדי לשמור האמונה תמיד ולהתרבק בבחי' מבין דבר מתוך דבר כח התגלות הדעת של נתגלה באור הפנים של קול שופר בראש השנה, והרי שביום כיפור עיצומו של יום ממשיך עלינו שפע הרחמים בחמשה התפילות לזכות להחתם לחיים בתוך שלימות תיקון האמונה.